

Número 562 - 29 novembre 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XII

la veu

de Benicarló

Un altre bloc de pisos a canvi de
rehabilitar les drassanes
L'Ajuntament decidirà

**Festa de l'esport: homenatjats els millors esportistes de la comarca
Pepe Palanques rep una nova distinció per les seues cròniques esportives**

**Fiorella Chiappe Madsen acaba segona a la cursa
Jean Bouin de Barcelona**

**Entrevista a Geroni Salvador,
candidat a la alcaldia per Esquerra Republicana**

Proposen a l'Ajuntament un nou bloc de pisos front al port

A canvi els promotors rehabilitarien el que queda de les antigues drassanes

text REDACCIÓ

L'Ajuntament de Benicarló té sobre la taula, al departament d'Urbanisme, una proposta de la família Orero per a construir a canvi d'algunes contrapartides un bloc de pisos als terrenys que ocupen els antics tallers de l'empresa Oremar. Els pisos estarien en sintonia amb els edificis que es van construir en la dècada dels anys 80 a l'Avinguda del Marqués de Benicarló, César Cataldo i Companyia del Port, front a la Platja del Morrongo i la llotja de peix.

La construcció suposaria, en un moment on l'urbanisme està més desenvolupat que als anys 80, un evident obstacle visual al front litoral en el cas d'acabar tenint via lliure. Les 15 altures superarien les que permet el Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) vigent i l'aprofitament urbanístic permès per a la zona de la façana litoral i que queda fixat en planta baixa i cinc alçades, segons la clau 2 A, que permet una qualificació diferent a les quatre establertes per a tot el nucli urbà.

La revisió de l'actual PGOU no planteja modificacions dels actuals criteris. Per tal d'admetre propostes com la dels propietaris dels terrenys ha d'existir una autorització per part de la Conselleria de Territori i cal un estudi de detall de la zona i una proposta prèvia als serveis tècnics de l'Ajuntament per començar a treballar en l'assumpte.

La contrapartida oferta pels interessats rau en la restauració "gratis et amore" de la resta del que queda de les drassanes després del desenvolupament

“En el rerefons queda clara la total inacció en matèria cultural”

ve de la pàgina anterior

urbanístic a la zona del carrer Crist de la Mar, on en els últims anys s'han construït apartaments. Les drassanes o 'Magatzems de la mar', eufemisme que també s'ha fet servir per denominar aquest espai de comerç, ha estat oblidat per tots els grups polítics

de la localitat, fins a la pràctica destrucció de tots els elements, record d'un passat comercial i de vital importància per a l'economia benicarlanda de fa dos segles. En el rerefons queda clara la total inacció en matèria cultural per recuperar aspectes històrics, patrimonials o etnològics de la localitat. L'Ajuntament demana ara l'ajut de la Conselleria en la

rehabilitació de l'Església del Convent de Sant Francesc, les drassanes i el Campanar municipal. La interessada iniciativa privada pot suplir la indiferència de l'administració pública, però a quin preu?

L'Associació de la Premsa va lliurar els seus guardons anuals en el Palau de Congressos de Peníscola

text VICENT FERRER fotos GREGORIO SEGARRA

Divendres passat a la nit, en el Palau de Congressos de Peníscola es va celebrar la Gala de l'Esport que cada any organitza l'Associació de Periodistes Esportius de la província, i en la qual diversos esportistes de la comarca van rebre el premi al seu esforç. L'acte va comptar amb la presència del Conseller de Cultura, Educació i Esport, Alejandro Font de Mora, el president de la Diputació, Carlos Fabra i l'alcalde de Peníscola, Andrés Martínez, així com altres representants institucionals.

L'acte, que va estar conduït pel nostre company Julio Vidal, va començar amb l'entrada d'una bandera olímpica que duïen gimnastes del Club Mabel de Benicarló, que en el transcurs de l'acte van efectuar diversos exercicis per a gaudi del públic. Després d'hissar la bandera i els primers parlaments, el president de l'APD Castelló, Pepe Chiva, va retre homenatge a la dilatada trajectòria del degà de la premsa provincial, José Palanques.

Van començar a lliurar-se les distincions per esports, entre ells els de la nostra comarca: Juan José Pérez Aicart, automobilisme; José Manuel García Prades, Futbol sala; Raquel Cerdà, gimnàstica rítmica; David Ferrer i Marc Flos, muntanyisme; i José Vicente Fibla, tennis (va recollir el premi el seu pare Fernando). L'associació va voler també distingir el suport que les penyes del Benicarló F.S. vénen realitzant i es va lliurar a cada president una placa especial.

L'acte es va tancar amb els parlaments, primer de Carlos Fabra, seguit d'Alejandro Font de Mora,

dedicant-li el primer unes paraules a Palanques al dir, “vull acabar les meves paraules reiterant-los a tots vostès el meu agraïment per la seva presència i vull destacar entre tots els premis que avui s'han donat, molt merescuts, i alguns entranyables per a mi, el de Pepe Palanques. Ens coneixem des de fa moltíssims anys perquè els dos ja som grandets, tu una miqueta més que jo, però hem viscut moltes vicissituds de tot tipus i vull dir-te que la teva honradesa, la teva professionalitat i la teua entrega és una mica el que jo vull testimoniar com han fet els teus companys de la premsa amb aquest homenatge càlid que tan merescudament t'han tributat. La meua enhorabona i que ho gaudeixis molts anys”.

Fabra també anuncià la concessió d'una ajuda de 8000 euros perquè el Club Mabel pugui representar amb la dignitat habitual a la província en els Campionats d'Espanya que se celebraran a Las Palmas de Gran Canària.

ELOGI DE LA TARDOR (i 2)

Fronteres

text JOAN HERAS

Fa quinze dies, sota el mateix títol que encapçala aquestes ratlles, vaig fer una defensa —no sé si apassionada o simplement melancòlica— d'aquesta estació de l'any que ben aviat ja haurem esgotat. Un parell de dies més tard d'haver escrit aquell elogi, en una tarda massa calorosa per les dates, vaig anar al cinema a veure *Una verdat incòmoda*, la pel·lícula/documental/conferència d'Al Gore —el que va intentar ser president dels Estats Units però que no ho va aconseguir perquè el seu oponent, l'insigne George Bush, va fer mans i mànigues per evitar-ho— sobre el seriós problema del canvi climàtic. I, vés per on, una de les conseqüències palpables del canvi climàtic que es presenten en aquesta pel·lícula és el progressiu, lent —o potser no tan lent— i inexorable esvaïment de les dues estacions de transició. Sens dubte aquesta no sembla que sigui una gran novetat, és cert, perquè tots plegats ho podem constatar any rera any, però sí que em va resultar curiós pensar que potser d'aquí a un grapat d'anys aquesta estació serà només un record.

Però més enllà de la constatació de la progressiva desaparició de la primavera i la tardor, la pel·lícula presenta amb una claredat i una força admirable un retrat preocupant de la realitat climàtica d'aquests nostre pobre i meravellós planeta. Amb un estil directe, marcadament pedagògic, amb una clara intencionalitat divulgativa, Al Gore presenta dades, apunta causes i anuncia conseqüències sobre el progressiu escalfament de la Terra que no ens deixen indiferents. Potser no aprofundeix suficientment en certes causes —molt estructurals— que posarien en qüestió el propi sistema capitalista, ara ja d'abast indiscutiblement planetari, i potser tampoc remarca amb precisió què podem fer cadascú de nosaltres per a contribuir en un canvi de direcció que pugui corregir els desastres que ja ens comencen a afectar. Però malgrat això, és clar que la pel·lícula —ben muntada, ben explicada— esdevé un instrument magnífic per a fer-nos conscients d'una problemàtica que nosaltres, els humans, hem creat i que ara —si tenim dos dits de front— hem de resoldre.

...cal ser conscients que ens trobem davant d'una problemàtica que ens afecta a tots

Ja he escrit en altres ocasions que em sembla molt interessant que el cinema sigui instrument de reflexió. Una bona pel·lícula ens ha de commoure, ens ha d'emocionar, ens ha de sacsejar, ja sigui emocionalment o intel·lectualment. *Una verdat incòmoda* és un bon exemple d'aquest tipus de cinema. En aquest cas el cinema es posa directament al servei d'un missatge que es vol fer arribar de manera clara i, per aquesta raó, s'aprofiten tots els recursos cinematogràfics i narratius disponibles: l'efectivitat en la presentació de les dades, l'impacte de les imatges, el contrapunt —tan americà— de la pròpia biografia del conferenciant per fer-nos-el més proper, un missatge final d'esperança, etc. Tot al servei d'una idea, d'una presa de consciència.

Efectivament, cal ser conscients que ens trobem davant d'una problemàtica que ens afecta a tots i que tots en som d'una manera o altra responsables. Si ens endinsem en la complexitat de les causes i les conseqüències de l'efecte hivernacle, no podem fer res més que anar a topiar amb un seguit de reflexions en profunditat que ens han de fer replantejar aspectes de la nostra manera de viure i de pensar. D'una manera ben senzilla podem afirmar que si seguim avantposant els interessos particulars i a curt termini als col·lectius i de llarg abast —i això val tant pel que fa a l'àmbit més particular com el general—, és a dir, si prioritzem el suposat benefici econòmic immediat sense valorar-ne les conseqüències a curt termini, la nostra relació amb el planeta esdevindrà irremediament insostenible. Al Gore defensa que encara hi som a temps. Pensem, doncs, en tot allò que estem disposats a fer per contribuir a evitar que les coses vagin per un mal camí. Prendre consciència de l'abast del problema és, sens dubte, un primer pas molt important. Ara cal fer-ne —o seguir-ne fent— més. Ens hi posarem, cadascú des del seu petit espai? S'hi posaran de veritat els qui porten les regnes polítiques i econòmiques del planeta?

Potser ens queden poques tardors climatològiques. Potser d'aquí no massa anys veurem en aquest mar que ara s'adorm en un capallard de llum trista una amenaça, una fúria que se'ns ve a sobre. Està a les nostres mans evitar-ho.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Això de les "cinturetes d'avispa", que ens va sortir a una premsa escrita i que ens va enviar un bon amic, mereix tot un comentari per la nostra part. Us expliquem, segons sembla, i deia, l'esmentat noticiari, "sus señorías", en referència als nostres diputats i diputades a les Corts Valencianes, no tenen corba de la felicitat, o siga no estan panxuts. Només tenen una mica de colesterol, els mascles, i són una mica hipertensos, principalment, també, els mascles. És veu que les dones saben cuidar-se millor, encara que per això no calia tant d'estudi. Ara, el que ens sorprén és això de la corba de la felicitat negativa. Certament, primer Sapllana i ara després, Cans, espigats, eixerits i escagarrancits, cap a dalt, no a lo ample, són els més representatius per això que surten a la tele més que ningú, però ... tots, són així? No sabem com hauran elaborat l'estudi, o que pretenien, però nosaltres ens hem volgut ficar al dia mirant el camal 9, quan treien alguna cosa de les corts, que per cert només surten els diputats del PP i, veient-los al seu escó, alguna molleta amunt, o avall, apareix xuclant càmera també! Estarem errats, però, aleshores, el nostre exalcalde, Mundo, diputat on el tinguen, deu ser l'excepció que confirma la regla?

I parlant de regles, i no de mesurar, s'està convertint en una regla que això dels Pais ja està per tot arreu. La passada setmana us parlàvem de la nova varietat de taronja la clemenpai, que segons sembla es paga molt bé, i a La Veu n'han descobert un nou tipus, els Pais de llum. Un tafaner, emulant al lector que tot ho veu, ens ha fet cinc cèntims d'aquesta nova variant apareguda, de sobte, en l'article dels "47 veïns ..." de la passada

setmana a La Veu. La seua indicació sobre aquesta modalitat nova de Pais, ha estat precisa, tot i tenir clar que hi havia PAIs de fum, que de fet ho són la majoria, els PAIs de llum no els coneixia però que, a més a més, sigueren climatitzats, això sí que ha estat nou. Deu ser per rebaixar les escalfors dels pobres afectats. Estarem a l'espera de si ens surt algun altre. I és que en aquest poble, els Pais-pais, van que venten.

Per cert, hem vist per la tele, l'èmfasi amb el que alguns concitadans, columnistes, defensen la lloable participació dels Pais per "fer" més desenvolupat el nostre poble. Pel que vam veure, la seua aferrissada defensa del Pai de la Tossa, és perquè no n'hi ha argumentacions dignes de tenir en compte, ni les de Salvem la Tossa ni les dels irreductibles. Nosaltres, que ens hem llegides les dos, que van presentar com al·legacions en el seu moment al Pai de la Tossa, (desestimat per cert per l'ajuntament en Ple i que ara sembla, vol reviscolar), i el pes de les mateixes és més que suficient,

tant en Kg (per la quantitat de paper presentat), com pel propi pes de les argumentacions allí expressades. A veure si més d'un s'arrima a l'ajuntament i les busca. Les llegeix i, després, deixa de parlar per parlar. A alguns se'ls veu el "plumero" a quilòmetres de distància. Sobretot amb la companyia que ostenta.

Hem llegit la sentència! Sí, la sentència fallera per antonomàsia i ens hem quedat amb l'ai al cor. No tornarem a entrar sobre el tema en qüestió, fa dos setmanes, ja ho vam fer, i prou que ens ha plogut però, pensem que si cal fer esment, d'un parell d'aspectes, considerem que rellevants, del que allí s'esmenta, això és, l'equanimitat demostrada pel jutge a l'hora de dictar sentència i sobretot, del fet explicatiu, donat l'interès social que ha despertat el procediment en el món faller. Del primer aspecte que cal dir, el jutge a dit el seu parer amb les argumentacions que ha considerat i, no serem nosaltres, qui hem d'esmenar absolutament res. Del segon, llegim entre línies que no vol entrar més en el fons de la qüestió, ja ho havia argumentat tot anteriorment, però per l'interès social despertat calia fer, altres precisions. Certament el jutge ha fet una lloable feina pedagògica en aquest món on l'exaltació està a flor de pell. Recomanem al mon faller fer seues aquestes acurades argumentacions per no entrar en una dinàmica que pot acabar desprestigiant tant lloable distinció, la de Fallera Major de Benicarló.

Per cert als tafaners ens han passat aquest link molt curiós. Vosaltres mateix.

<http://www.youtube.com/watch?v=EaITdntJjJo>

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 561

text EL LECTOR

Veu com al final tenia raó jo? Les famoses gestions de Mundo ja han donat el resultat esperat, i ara mateix estan preparant els camions amb els diners que el nostre diputat autonòmic ha aconseguit per al nostre poble. Sembla que l'educació ha estat prioritària perquè el nostre gran diputat ha posat el callo i s'ha deixat moltes hores de son lluitant i barallant-se amb consellers, directors generals i fins i tot amb el president Cans i tota la seua cort de llepantes. Però el nostre heroi ha estat ahí, impossible el alemán, i no ha parat fins a aconseguir allò que s'havia proposat. Clar, ell va tenir algunes reunions amb pares d'alumnes i estava absolutament al dia de les necessitats i neguits dels pares, especialment els del Ròdenas. Imagine's, senyora Garcia, si n'estava d'assabentat que fins i tot va anul·lar una reunió amb representants de l'AMPA del col·legi perquè ja sabia tot allò que li volien dir. També cal calibrar la seua habilitat negociadora en els mil cinc-cents milions que han aconseguit els del poble del costat, més que nosaltres. També m'he adonat (últimament estic molt fi) que la inversió prevista per al col·legi número quatre no ens vindrà si abans de final d'any l'ajuntament no té els terrenys a disposició de la Generalitat. O siga, que s'han de restar quatre milions d'euros, amb la qual cosa la diferència augmenta als tretze milions. Sense cap mena de dubte, la capacitat de treball i de gestió del nostre exalcalde ha quedat demostrada amb el repartiment dels diners de tots, encara que, una vegada més, els del poble del costat tornen a posar-se per

davant. Però tranquils, que això només és la punta de l'iceberg, la resta d'inversions ja aniran venint. Donem-li quatre anys més, i la paga de jubilació que li quedarà serà de les que fan època. Qui en sap en sap i qui no en sap, que n'aprença. Per això no entenc la fletxa roja (i cap avall) que han posat a la portada. Com a més els en donen, més en volen, senyora meua. Aquest any les inversions corresponen a educació perquè són els que més han plorat. L'any que ve ja en parlarem. Si la depuradora ja fa sis anys que havia d'estar acabada, pot esperar-ne sis més sense que passe res. S'ha incomplert una normativa de la UE. I què? Ens han multat? Hem aparegut a alguna llista de contaminadors? La unió europea ens assenyala amb el dit acusador? Nosaltres amb l'aliment espiritual de la visita de Ratzinger en tenim prou. I què em diu de la llista de peticions que ha presentat l'ajuntament? Ja m'agradaria a mi vore si també la presenten quan canvien els signes polítics dels governants de les diferents administracions, encara que als del poble del costat no els afecte: mane qui mane, pluja de milions.

Veig que continuem amb les presentacions dels màxims representants de la coentor local en les seues versions sènior i infantil, amb foto inclosa. Aviat semblarem "El artista Fallero".

Reconec que no entenc això del cendrer, perquè no sé què és això que es veu a la foto. A mi m'ha semblat un pot de prunes seques sense prunes ni tapadora, perquè no es veu ni el tamany ni la seua ubicació. Millor les mil paraules que la foto, sense dubte.

Podria subscriure fil per randa tot el que diu Coll en la seua col·laboració d'aquesta setmana. Però com que sóc imparcial i apolític (?), no ho faré.

Em queda un dubte sobre l'article de Pere Bausà, que suposo que ben aviat ens explicarà. A mi m'agradaria saber què passa amb les plantes dessaladores. Són tan perilloses com diuen els del pp valencià? l'aigua de l'Ebre és la millor per a omplir les piscines del Levante feliz?

No vull comentar les rodes de premsa que fan els del pp perquè m'agafa la risa i, com ja he dit fa una mica, ara sóc apolític i agnòstic. A més a més, no crec en res i no em refio de ningú.

La informació esportiva continua prou completa, tot i que veig que ja no es publiquen coses de Ferrer com abans.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

No sé què tenen amb vostés els d'Esquerra que els segueixen posant propaganda malgrat el maltracte que reben de vostés. Divendres passat es va presentar la candidatura per a les eleccions locals. Ni una línia.

HABEMUS PACTE

Tocs i Vares

text VICENT COLL

Pel que sembla, el pacte BLOC-EU-VERDS es més real que mai. L'intensitat de les opinions abocades a la xarxa, assenyalen que alguna cosa important podria passar a les eleccions autonòmiques de 2007. Important i positiva. El color polític del govern valencià podria prendre matisos i policromies. Allò que partidaris i detractors anomenen: el tripartit valencià. Ja ho havia dit alguna vegada, anteriorment, quan les coses pintaven magres i més d'un ja havia abandonat el vaixell que creia naufragar: l'optimisme era una garantia per al futur. I a la llarga s'està demostrant que els somnis, si es desitgen veritablement, es solen aconseguir.

A partir d'ara les coses aniran d'una altra manera. Els enemics polítics d'un acord d'aquesta mena comencen a bramar. Cadascun d'ells en la mesura de les seues possibilitats. Per una banda el PP arremet contra la por de perdre el poder, i llançarà l'ofensiva de la por i la mentida per advertir als incauts votants dels perills d'un govern valencià segregat a les voluntats secessionistes del nacionalisme radical i l'extrema esquerra. Per altra banda les bases d'ERPV s'esplaien desqualificant el projecte, però sobretot a les persones que l'impulsen. Es extraordinàriament alarmant com es desvirtua un gran acord basat en la responsabilitat política i en el compromís pel País, al·legant que tot forma part d'un descarat repartiment de cadires, i

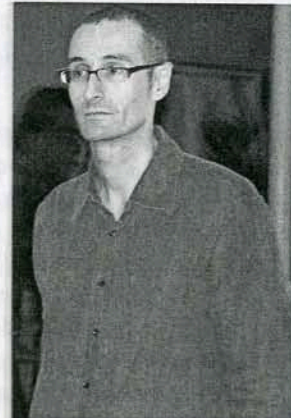
que el projecte no te prou contingut. Per a molta gent d' ERPV, tot es basa en subtils interessos de la subsistència política del BLOC.

Crec que l'èmfasi de l'esquerra republicana i valenciana s'ha precipitat sobre la predicció accelerada de que l'acord no es produiria. Estic ben segur que a hores d'ara algú deu d'estar preocupat en veure's fora del gran acord autonòmic que s'acaba d'enllestir. El problema es que s'ha anat alimentat una bèstia que a hores d'ara no pot controlar ni la direcció dels independentistes a València. L'estratègia política d'ERPV basada, exclusivament, en ocupar l'espai del BLOC ha generat una militància excessivament bel·ligerant amb els nacionalistes, que impedeix a hores d'ara reconduir la situació. Encara així el camí de la història es llarg i ens pot deparar noves estacions de conciliació.

Art al Parador de Turisme

text JORDI MAURA

El 23 de novembre es va inaugurar al Parador de Turisme de Benicarló una exposició de pintura composada per les obres de Paco Cremades i Román Doménech. Paco Cremades va néixer a València en 1966, i segueix l'estètica del Op-Art. Tot i això, les obres del benicarlando Román Doménech, guanyador de la XXXI bienal de pintura de Benicarló, s'acosten a l'expressionisme abstracte. La mostra, que romandrà oberta al llarg del mes de desembre, ha estat organitzada per Nicole Crutzen i patrocinada pel Parador. L'acte va ser presentat pel pintor Jesús Maestro i va poder gaudir de les paraules de José Luis Guzmán, regidor de cultura.

Cremades i Domenech a l'inauguració

Protecció Civil de Benicarló comptarà amb un pressupost superior als 66.000 euros

L'associació de voluntaris incorpora a dues persones permanentment de guàrdia entre setmana i a 17 voluntaris i posa a la disposició de malalts de alzheimer un microbús d'usos múltiples rehabilitat

text JORDI MAURA

L'associació de voluntaris de Protecció Civil de Benicarló disposarà el pròxim any amb un pressupost superior als 66.000 euros, mantenint-se així l'actual pressupost i augmentant-se amb l'IPC. L'entitat va presentar les seves noves adquisicions com un microbús, motocicletes, desfibriladors automàtics, monitors i un lloc mèdic avançat entre uns altres que serviran segons Santiago Torres, coordinador del grup de 17 voluntaris "per a donar resposta a les necessitats de Benicarló". Les inversions han suposat millores en l'equipament de les ambulàncies, la creació de dos llocs de treball tots els dies de la setmana en horari de 8 a 17 hores i l'adquisició d'un lloc mèdic avançat, cadires per a baixar malalts per escales, lliteres de rescat i el repintat de la nau industrial que ocupen, entre d'altres. El microbús presentat servirà per a traslladar als malalts de alzhéimer al centre de Dia, a part d'altres finalitats que l'Ajuntament pugua concretar. Els costos de l'agrupació són alts. Tan sol en assegurances abonen gairebé 12.000 euros anuals per les ambulàncies i microbús. Protecció Civil manté un creixent nombre de serveis i té fixat el seu temps de resposta en 10 minuts des que reben la cridada de la Policia Local.

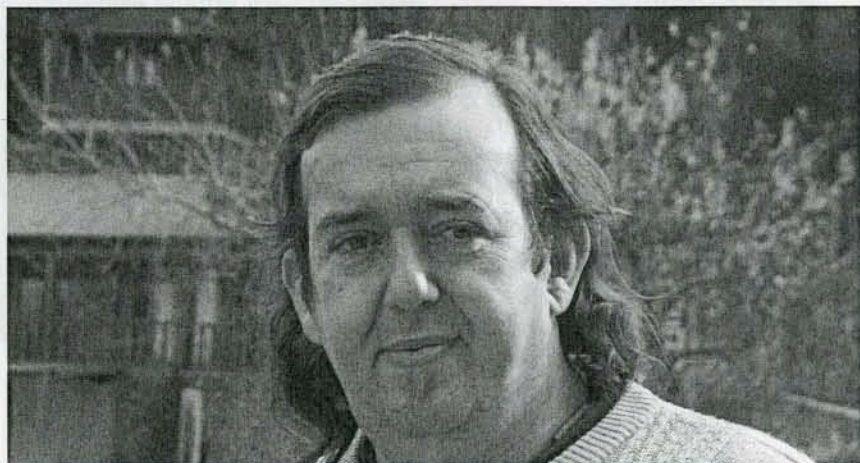
La llei obliga als municipis de més de 20.000 habitants a contar amb agrupacions de Protecció Civil. Torres va lloar l'interès i la complicitat creada amb les autoritats municipals davant l'augment de les necessitats de la població que en pocs anys arribarà als 40.000 habitants. "Davant una catàstrofe o sinistre, la primera resposta ha d'estar en el lloc", va concloure. Per la seua banda el regidor de Governació, Juan Lores, va indicar que estan oberts a les peticions d'associacions socials de la localitat per a donar-li més usos al microbús "que formarà part de la cobertura social de la població", va abundar.

ESQUERRA FELICITA L'AJUNTAMENT PER LA PARTIDA PRESSUPOSTÀRIA DE TRANSPORT AL POLÍGON

Esquerra Republicana felicita a l'equip de govern de Benicarló per la dedicació d'una partida pressupostària al transport del Polígon del Collet a la ciutat. El Secretari d'Organització Josep Barberà ha declarat que "com va dir el nostre alcaldable Geroni Salvador el dia de la seua presentació com a cap de llista, per a Esquerra són prioritàries les polítiques destinades a millorar la vida del ciutadà i la seguretat viària. De fet, aquell dia vam plantejar la necessitat d'aquesta

línia sobretot en hores punta." també afegí que "tan debó aquesta partida s'aprofite i servisca de precedent per a augmentar el servei d'autobusos

municipal" que qualificà d'"insuficient" i que "Benicarló es pugua lliberar de l'excés de transit".

El Centre de Salut de Benicarló estarà adaptat al nou Codi Tècnic de l'Edificació i podria estar funcionant en 2008

text REDACCIÓ

El futur Centre de Salut de Benicarló serà el primer del País Valencià en complir la nova normativa del Codi Tècnic de l'Edificació que va entrar en vigor el passat mes d'octubre. Ni l'empresa ni l'equip redactor estava en principi obligada a això. El canvi normatiu suposa una major exigència per a totes les edificacions que es projecten a partir d'ara i imposa unes normes fins al moment inèdites pel que fa a seguretat, higiene i respecte al medi ambient. D'aquesta manera el projecte del Centre de Salut de Benicarló encarregat a l'arquitecte benicarló Enric Moya i el seu equip, s'ha concebut per primera vegada en un edifici d'ús públic amb tots els mecanismes necessaris per a un màxim estalvi energètic, com l'ús de l'energia solar.

El grup d'arquitectes i enginyers que han intervingut en

la redacció del projecte ha volgut que el projecte s'adaptés de forma anticipada a les noves coordenades que en breu ja seran realitat en tot el territori estatal. El Centre de Salut benicarló també serà pioner en altres aspectes nous del disseny com les mesures de seguretat, accessibilitat a tot tipus d'usuaris així com d'implantació de mitjans informàtics i de comunicació que situaran aquesta dotació sanitària en uns nivells de qualitat homologables als estàndards europeus. Una vegada concedida per l'Ajuntament la llicència d'obres, i estant ja en poder de la Conselleria de Sanitat, el definitiu Projecte Executiu, s'estima un termini d'execució de 14 mesos des de l'adjudicació a una empresa constructora, pel que a principis de l'any 2008 podria entrar en funcionament aquesta dotació tan necessària per a la nostra ciutat.

Ashland Chemical signa un conveni de suport al departament de Benestar Social de Benicarló

text REDACCIÓ

El cap de la planta de producció de Ashland Chemical Hispania, S.L. a Benicarló, el polonès Piotr Musial i l'alcalde de Benicarló, Enric Escuder, van signar la passada setmana un conveni de col·laboració entre la indústria química productora de resines i l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats, que presideix Escuder. L'objecte del mateix és col·laborar amb el funcionament dels centres socials com la residència d'avis. L'alcalde va manifestar la seua satisfacció perquè els 10.000 euros anuals "ajudaran a millorar la qualitat de vida dels residents, usuaris i majors que tenim en el centre geriàtric, pel que trobar empreses com Ashland és sempre satisfactori perquè els recursos de les administracions són limitats".

Piotr Musial va manifestar que la voluntat de l'empresa és perllongar el conveni en el temps "encara que és cert que l'acord té determinades clàusules, això és el principi". Ashland Chemical patrocina a més el futbol base local.

En els últims mesos diferents estudis com la auditoria ambiental en el marc de l'Agenda 21 o l'estudi de la qualitat de l'aire realitzat per la Universitat Politècnica de Catalunya han incidit en la mala qualitat de l'aire i la presència d'elements molestos i nocius com fibres de poliéster, el que ha posat en el punt de mira a les empreses químiques, del moble i de producció de vaixelles.

70 persones han realitzat propostes durant tot un cap de setmana per a millorar la població de Benicarló

text JORDI MAURA

Construïm Benicarló dona nom a les Jornades de participació de l'Agenda 21 de Benicarló que s'han donat durant tot el passat cap de setmana a l'IES Joan Coromines i en les quals han participat 70 veïns de la localitat. Es tracta d'una aposta oberta a tota la ciutadania per a construir una població més sostenible. Les jornades han suposat el primer punt de trobada per a parlar de les necessitats de la ciutat i s'elaboraran propostes de futur i solucions per a millorar la població.

En finalitzar les jornades, el procés de participació en l'Agenda 21 segueix amb les diferents comissions de sanitat, territori, cultura i benestar social entre unes altres que es reuniran autònomament a través d'òrgans participatius oberts a tota la gent interessada en sumar-se a aquesta iniciativa. L'objectiu final de les jornades és el d'assolir una Democràcia participativa on el ciutadà siga també protagonista de la gestió municipal i on l'equip de govern acabe sent l'executor de les solucions o propostes consensuades plantejades. Tot i que les propostes no són vinculants, existeix la voluntat política de prendre en consideració les decisions.

A canvi d'obra

Una proposta curiosa és la que ha rebut l'ajuntament per urbanitzar l'últim vestigi d'edificis fora de rasant situats entre el final del carrer Cesar Cataldo i l'avinguda Marqués de Benicarló. Una mena de canvi d'obra, tu em deixes edificar a una alçada considerable i jo t'apanyo les drassanes. Això, així de manera ràpida, és el que sembla la proposta que el departament d'urbanisme del nostre ajuntament té sobre la taula de part de la família Orero per "adecentar" aquesta part de la façana litoral que encara queda per arreglar.

Las situació és clara en un aspecte, la màxima alçada permesa pel nostre Pla general d'Ordenació Urbana només parla de quatre alçades i, en tot cas, cinc en aquesta zona. Igualar l'alçada als edificis del costat, que sembla ser el que es demana en aquesta proposta (eixos que fan ombra a les quatre de la tarda a la platja del Morrongo, que en els seu moment va portar bona cosa de crítiques), seria com tornar a reviscolar fets passats de greuges comparatius envers la resta del territori benicarló on la normativa s'ha anat aplicant de manera adient.

Certament. l'ajuntament, ha de valorar la proposta que els promotors, la família Orero, fa de rehabilitar un espai històric, com són les antigues drassanes. Ara bé, caldria quantificar-la molt bé i valorar-la en tots els seus termes però, sense obviar que, d'aquelles drassanes poca cosa queda, perquè ha estat el propi ajuntament, amb la seu inacció, el que ha provocat la pràctica desaparició de les mateixes. Si el que pretén l'ajuntament, i el departament de cultura en concret, és tapar-se les vergonyes per la seua manca de sensibilitat envers el nostre patrimoni històric i arquitectònic, perdut davant la seua ineficàcia, certament, ara, té l'excusa perfecta.

562

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

En canvi, si el que és pretén és mirar en clau de futur respectant el concert previ del nou PGOU que es vol aprovar, on no es consideren modificacions respecte a l'actual legislació en aquesta zona, la resposta també és clara, no és pot construir.

Si també tenim en compte que ha de ser l'ajuntament el que ha de promoure que els carrers estiguen en les condicions correctes d'alineació i que aquesta zona d'edificis vells, igualment haurien d'enderrocar-se, aleshores també estaria bé que es sospesara l'impacte visual que unes alçades, més que considerables, provocarien en la zona, tal com va passar en el seu moment en les edificacions de davant de la platja del Morrongo.

Cal recordar igualment que, farà unes dos legislatures, quan governava el PP, es va parlar que una de les contrapartides a l'acabament del port esportiu, promogut entre d'altres pel grup d'empreses d'aquesta família, era aquesta alineació definitiva de l'avinguda Marqués de Benicarló i l'urbanització del carrer paral·lel, a Cesar Cataldo, el qual delimita tota aquesta zona afectada. Ara per ara, l'alineaició encara està per fer i el carrer, obert en part, resta sense urbanitzar.

Òbviament el promotor de la idea té interès en que açò és faça segons les seues condicions (lògicament més volumetria més benefici econòmic), però les contrapartides, favorables a Benicarló, estarien en consonància amb el que ell obtindrà per eixe augment, a la carta, no contemplat en el PGOU i que podria marcar un precedent perillós per a d'altres promotors, que sol·licitaren el mateix? A veure si al final, haurem d'afegir al preu de la ineficàcia dels nostres governants la inconsciència dels seus actes.

CULTURAL

ASSOCIACIÓ

LA FERAM

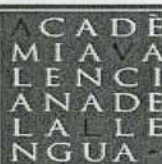
BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

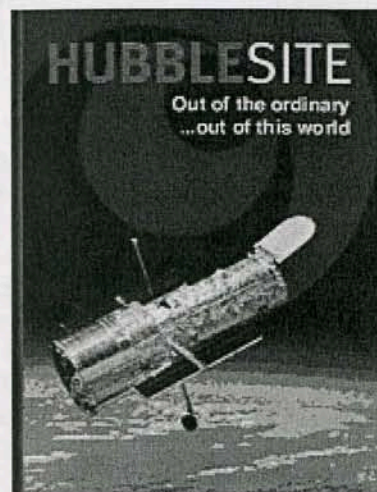
Col·lab
XAVI
LLU
TOL
G. SEC
Fo

FILANT LA XARXA

www.hubblesite.org

Aquest telescopi espacial es va fer famós per ser el primer enginy del seu tipus. Fins i tot van haver de fer-lo passar per l'"oculista" –ve, més ve van fer arribar l'"oculista" fins a l'espai– per corregir un error en les seues lents. En la web trobareu recursos educatius i imatges espectaculars, en angles, of course.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

Carxofa: a tota la gent que, tenint un o més gossos, quan els trauen a passejar porten la bosseta apropiada i agarren el present i el tiren al contenidor. Una carxofa doble per a els poc amos d'animals que el porten a fer les seues necessitats al escassos llocs destinats a tals funcions.

Panissola: Un grapat de panissoles brutes de fem per als ciutadans incívics que tenint un animal el porten a fer les necessitats als jardins del poble i voreres (no del seu carrer sinó als carrers veïns) i es deixen les mostres com si res anara amb ells. Són uns porcs, com sona, els amos, no els animallets.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Corradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
R BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES
H, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS,
D, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO,
ARRA, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
grafies/ NATALIA SANZ, JAVI PAU,
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698

©COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

L'artista

text JOSEP IGUAL

Tiano "Onliyou" es sabia uns versos meus de memòria. Em deia artista –posant-me generosament al seu nivell- i em regalava muixarres (daurades), que pescava amb canya i amb molta paciència i ofici. Deia els versos a la seua manera i em mirava amb els seus ulls color avellana, emmarcats en un rostre torrat del sol de la mar. El versos, en la seua veu, s'acostaven un xic al batec d'un bolero

- Parles de la Malparida, veritat?

- I tant. És el gran tema. Potser l'únic.

A Tiano li van penjar "Onlyyou" perquè cantava amb entusiasme i imitant a la perfecció el falset dels Platters mentre xorraven la xarxa. Les muixarres pescades amb canya de Tiano eren de carn fina.

- Si pots fer-les a la brasa, millor.

Tiano era partidari de fer tot el peix a la brasa. I fins les galeres i els escamarlans.

El vell mariner em va incorporar a la penya barcelonista que tenia formada amb quatre amigots. Per tal que la narració del partit fóra més objectiva, li treien la veu a la televisió i una mini-cadena a tota pinya vomitava l'èpica de Joaquim Maria Puyal. A la reunió futbolera no hi faltava mai

un bon suquet de peix comunitari o alguna altra finesa cuinada personalment per ell. La nit de la Champions de París la vam agafar gruixuda i li vaig fer la segona veu al "Only you", que ell cantava amb un anglés

Quadern Ondulant

inventat.

Em deia artista. Em posava generosament al seu nivell. Li agradava quan li contava les aventures del meu avi mariner i com pescava amb tres o quatre fils posats entre els dits d'una sola mà, sense deixar de fer pipades al cigarret de tabac negre. També al meu iaio li donava el títol d'artista. Per a Tiano "Onliyou" era artista tot aquell que sabia fer bé el seu ofici. Potser algun comentarista d'art se l'haguera tingut que escoltar. Hi ha massa geni de fireta solt, sense tenir ben agafat el fonament de l'ofici.

Dijous passat el vam acompanyar en el darrer cabotatge. Un viatget en terra ferma. La Malparida el va atacar sense avis. Era un artista de les lleis de la nostra mar...

- A la mar no se li ha de perdre mai el respecte. La majoria d'accidents passen per una falta de respecte. Jo crec que la nostra mar és més perillosa que l'Atlàntic. La gent s'hi refia. Es pensa que està en una bassa d'aigua adormida.

La tarda portava del comiat les transparències de la primera llenca de tardor. Una cridòria de criatures que sortien d'estudi xisclaven en un racó de la plaça.

A la penya hem fet emmarcar la seua gorra gastada a tocant d'un foto signada de Ronaldinho.

Exposició Pintura

Petjades en el temps de Rosa Soriano Marzal

Inauguració: divendres 1 de desembre a les 19 hores.

Presentació a càrrec del pintor Fernando Peiró Coronado.

Lloc: Mucbe

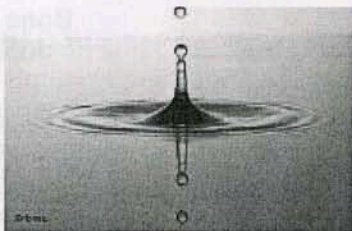
AIGUA, UN CONFLICTE PERMANENT (i 2)

Els conflictes generats al voltant de l'aigua són diversos, continus i a totes les escales, des de la global a la local. A l'article passat destacàvem la rellevància de l'aigua pel desenvolupament dels països pobres i per l'assoliment dels Objectius del Mil·lenni segons el darrer informe Índex de Desenvolupament Humà. També tractarem el blindatge dels recursos hídrics que s'està produint en l'aprovació de diversos estatuts d'autonomia. En aquest article continuarem amb la proposta del Ministeri de Medi Ambient. (MMA) per establir l'aigua potable per a cada ciutadà com a dret i a la publicació del Llibre Verd del territori valencià per part d'Escola Valenciana.

Dins de la reforma de la Llei d'Aigües que s'està elaborat, la ministra de MMA informà al Consell de l'Aigua –òrgan consultiu per les polítiques hidrològiques– la intenció d'incloure el dret de tots els ciutadans i ciutadanes a 60 litres d'aigua potable al dia (l/pd) a un preu assequible. De forma complementària, també es pretén penalitzar el consum excessiu, distingint en la tarifa de l'aigua diversos trams de consum a preus diferents. Actualment, el servei d'aigües és competència dels municipis i el cost de l'aigua no assoleix l'1% de la renda familiar. La Directiva d'Aigües obliga als usuaris el pagament del cost real dels recursos hídrics que consumim, aspecte que no es fa ni de bon tros. La tarifa tramada ja la tenen alguns municipis, sobretot a Catalunya. Es cercaria la seva generalització a partir del mínim de 60 l/pd.

La polèmica s'ha muntat per la xifra, 60 l/dp, que el partit popular considera clarament insuficient per a les necessitats actuals. Defensen que, en el segle XXI, hi ha tecnologies suficients per garantir l'abastament d'aigua per no haver de penalitzar el consum. Les empreses d'abastament d'aigües consideraren també el mínim com baix, però reconeixent que el preu actual és barat.

Grups ambientalistas d'Àfrica del Sud i Sud-americana crearen, a finals dels noranta, el concepte de "free lifeline", el mínim que necessitava una família urbana diàriament per viure, 50 litres i 1 quilovolt-hora d'electricitat. L'Organització Mundial de la Salut ha calculat que es necessiten 20 l/pd d'aigua neta per no agafar cap malaltia infecciosa. L'ONU ha barallat xifres al voltant de 60 l/pd com el mínim necessari. Però el consum urbà d'aigua va des dels 142 l/pd de Balears als 187 l/pd de Cantàbria. Si descomptem els destinats als jardins i serveis, el consum domèstic pot estar al voltant de 110 l/pd. Amb electrodomèstics de baix consum d'aigua, sanitaris i aixetes eficients i uns hàbits adients, ens podríem acostar als 60 l/pd. I a partir del primer tram caldrà pagar una mica més.

El preu de l'aigua és molt baix i no cobreix les despeses que genera i, precisament, aquest és un dels motius del malbaratament del recurs. Segons un estudi de l'Organització de Consumidors i Usuaris (OCU), les comarques de Castelló són en promig una de les zones de l'estat amb l'aigua més barata. La

mitjana estatal és de 0,96 €/m³ i a Benicarló paguem entre 0,18 i 0,23 €/m³.

El reconeixement del dret a l'aigua en un text legal és, també, un aspecte a considerar. L'ONU inclogué el dret a l'aigua dins dels drets humans en 2002, però el que ho faci un país desenvolupat pot revifar-ho i aturar els processos privatitzadors de l'aigua al tercer món per part de multinacionals europees i nord-americanes.

El dia 2 de novembre passat Escola Valenciana (EV) presentà el Llibre Verd del Territori Valencià, un diagnòstic mediambiental del País Valencià realitzat per 17 especialistes. La conclusió: el model de desenvolupament valencià és el paradigma d'insostenibilitat.

S'ha avançat el capítol de l'aigua, elaborat per Ricardo Almenar i Maria Diago, que ja es pot consultar on line. S'assenyala que la demanda d'aigua per unitat de territori al País Valencià és de 1335 m³/ha quan a la mitjana de l'estat espanyol 610 m³/ha, un 119% més, quan l'oferta natural d'aigua (pluja) és un 24% menor a les nostres terres. Si considerem el cicle hidrològic –aigües dels rius i subterrànies que van cap a la mar–, al País Valencià es consumeix un 80% i només en queda un 20% d'aigües sense alterar o regular; la mitjana de consum de les aportacions del cicle hidrològic és de 10% al món, 20% a la Unió Europea (UE) i 30% a l'estat espanyol.

Aquest consum desmesurat dels recursos hídrics, sovint, es vol explicar per l'escassetat de precipitacions a un país prou poblat, però amb unes pluges semblant a la mitjana estatal, consumiríem un 62% del cicle hidrològic. El desequilibri comença a entendre's si estudiem la intensitat hídrica, l'aigua necessària per a produir riquesa econòmica mesurada amb el PIB. A la UE, la intensitat hídrica és de 290 m³/10.000€ PIB i al País Valencià en són 290, un 97% més. Les dades proven el desequilibri hídric del model valencià i la ineficiència del seu sistema econòmic.

La informació trenca un dels mites hidrològics llançat pel govern de la Generalitat: el profit i eficiència amb que es consumeix l'aigua a casa nostra

Pere Bausà

El Construccions Malloms va posar contra les cordes el potent Atrium Torrent (65-70)

text CBB

Construccions Malloms, 65: Guillermo Bascuñana (2), David Martínez (9), Rubén Ruiz (8), José Félix García (8) i Carlos Miravet (12) -cinc inicial-. També van jugar: Rubén Cervera (3), Kiko Royo (21) i Saliou B. Fall (2). 18 faltes personals, sense eliminats.

Atrium Torrent, 70: Roc (16), Roig (13), Martínez (6), Barceló (13) i Ribera -cinc inicial-. També van jugar: Téllez (12), Hidalgo (3) i Núñez (5). 19 faltes personals. Eliminat Ribera al minut 40.

Parcials: 20-13, 11-21, 16-16 i 18-20.

Àrbitres: A. Blanco i C. Blanco.

El **Construccions Malloms** va tenir contra les cordes el potent Atrium Torrent (65-70), un equip que després de perdre a la jornada inicial ha aconseguit enllaçar vuit victòries i se situa entre els grans aspirants a l'ascens. Tot i això, l'equip que entrena Manolo Llorach va disposar d'opcions de victòria fins a la recta final. Amb un 57-58 al marcador, els visitants van sumar un decisiu parcial de 0-8 gràcies a un triple i a cinc tirs lliures sense errada.

L'escorta Kiko Royo, autor de 21 punts sortint des de la banqueta, va ser el màxim encistellador dels locals, que van perdre fins a 22 pilotes en atac. A més, el pivot senegalès Saliou B. Fall va ser un dels jugadors més aplaudits per la seua espectacularitat tant en els rebots (4) com en els taps (2).

A les habituals baixes d'Enrique Cherta i Félix Rosemback, es van unir les de Diego Montes i Edu Centelles. Així, Llorach només va utilitzar vuit jugadors ja que Santi Martínez, que continua fent una gran tasca tant als entrenaments com en moments puntuals dels partits, es va quedar sense sortir a pista.

La nota divertida de la jornada la va protagonitzar un grup de seguidores, que van acudir al partit amb unes samarretes que portaven totes les lletres del cognom del pivot Carlos Miravet.

Ara, el Construccions Malloms té un compromís molt important aquest diumenge (11.30 hores) a la pista del AB Almassora. Manolo Llorach, entrenador del CB Benicarló explica que "aquesta sortida és bàsica per a nosaltres ja que en la següent jornada rebrem el líder, l'Alcàsser, a casa i no serà senzill aconseguir la victòria".

Bona imatge del CB Benicarló Grupo Poblet Júnior contra el Pamesa València (40-69)

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A de Salvador Signes va realitzar un partit més que digne amb el Pamesa València (40-69), líder invicte de la categoria autonòmica, com a rival. Fins a l'inici del darrer quart, els visitants no van aconseguir una diferència superior als deu punts. La defensa en zona 2-3 va dificultar l'atac del Pamesa València.

Orlando Camín, el jugador que va aconseguir la distinció d'MVP del darrer Torneig Nacional Júnior Ciutat de Benicarló, va ser el màxim encistellador d'un Pamesa València on també va disposar de minuts el jove Vladie Savchuk, un pivot ucraïnà de 2.05 i només 16 anys a qui tots els especialistes situen en un futur a l'NBA.

Salvador Signes, entrenador del CB Benicarló Grupo Poblet, es mostra satisfet de la milloria de l'equip, però demana més intensitat en defensa: "Cal ajustar algunes situacions en defensa, però la imatge de l'equip ha estat bona, sobretot en els primers tres quarts". Aquest cap de setmana l'equip júnior es desplaça fins a la pista del Maristas, un conjunt que encara no coneix la victòria.

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior B, per la seua part, va estar a prop d'aconseguir la victòria amb el Giso Sedaví com a rival (67-70). L'equip de Javi Comes, que aquesta setmana no va poder estar al partit, va disposar de dos tirs lliures amb 67-68 al marcador, però Albert Senén, pivot cadet, no va estar encertat.

En Iniciació al Rendiment dissabte al matí el CB Benicarló Grupo Poblet Cadet A de Sergio Oms va superar el Don Bosco (87-71) mentre que el CB Benicarló Grupo Poblet Infantil A de Carlos Martínez, per la seua part, va guanyar el CB Escolapias tot i la baixa de Yeray Garu.

José María Vicente Fibla, nou campió autonòmic

Font: Periòdic esportiu digital NOSTRESPORT.COM

José María Vicente Fibla s'ha proclamat campió del XXXI Campionat de la Comunitat Valenciana absolut de Tennis masculí que s'ha disputat durant aquesta setmana en el Club de Tennis Calp. Es va imposar en la final a José Alejos per 7-5 i 6-4. Una final de gran nivell de tenístic que va fer les delícies del públic assistent. A la final del torneig, el guanyador va ser Ivan Gallego, el qual va derrotar a José Luis Hernández en tres sets, 7-6, 4-6 i 6-2.

Una vegada conclusos ambdós trobades es va portar a terme el tradicional lliurament de trofeus al campió i subcampió de cada categoria, un acte presidit pel president de la Federació de Tennis de la Comunitat Valenciana, Joaquín García Ferrer, acompanyat de les autoritats locals, l'alcalde de Calp, Javier Morato, juntament amb el regidor d'Esports, Pedro Jaime Tamarit, i el president del Club de Tennis Calp, amfitrió del torneig, Francisco Camañez.

La final entre José María Vicente Fibla, primer cap de sèrie, i José Alejos és un clàssic del tennis valencià, ambdós sabien el que era guanyar aquest torneig. El tennista de Benicarló, Vicente Fibla, ha estat protagonista en les dues últimes finals d'aquest important torneig, no havent pogut assolir la victòria final en cap d'elles, però a la tercera va arribar la vençuda i el tennista, que pertany al Club Espanyol de Tennis, amb el qual la passada setmana es va proclamar campió d'aquest mateix torneig, però per equips, es va anotar un nou títol autonòmic en el seu palmarès.

Punts de gran bellesa, intercanvis infinits i sobretot un gran lliurament d'aquests dos veterans del tennis valencià van fer que el nombrós públic que es va donar cita gaudís amb la trobada. Vicente Fibla es va anotar la primera mànega per 7-5 després de prop d'una hora de joc amb la igualtat com principal característica. Però Alejos no es va donar per vençut i va començar de manera contundent en el segon set, prenent la davantera per 3-1, però llavors el de Benicarló va treure tota la seva qualitat per tancar la trobada al seu favor per 6-4.

Declaracions dels protagonistes:

José María Vicente Fibla: "Ha estat un partit molt dur, la veritat és que tenia ganes d'enfrontar-me a José Alejos. Estic molt content pel triomf. Sempre que jugo a Calp em sento com a casa i això m'ha ajudat a fer un bon torneig. Intentaré repetir el pròxim any una actuació com aquesta. També vull agrair a la Federació de Tennis de la Comunitat Valenciana, i per descomptat al club, el tracte rebut durant tota la setmana".

José Alejos: "He jugat un gran tennis durant tota la setmana i m'hagués agradat culminar-lo amb una victòria en la final però després d'una setmana amb trobades tan dures com els quals he tingut i un primer set d'avui molt igualat al final m'han faltat un poc de forces, encara que estic molt content pel partit. Donar la meua enhorabona a José María Vicente Fibla per la seua victòria".

Dr. Climent

FARMAC DIEURETIC

El doctor Climent que surt extasiat del dispensari, necessita tranquil·litzar els seus ànims i relaxar-se després de les seves inversemblants consultes. Una de les seves aficions és la cervesa que, a més d'apaivagar la seva set, alimenta la seva ment mòrbida amb fantasies esbojarrades. Cada setmana acostuma a visitar una cerveseria del poble on la cambrera li serveix la cervesa fresqueta del barril, el doctor es recrea així de veure com la noia s'agafa a l'aixeta, fa sortir el líquid groguet fins que rebosa la gerra i espolsa la darrera escuma blanca. Després, el doctor degusta aquest fàrmac d'efectes dieurètics i vasodilatadors deixant-se les últimes gotetes d'escuma al bigoti que després llepa amb la llengua

El Vila-real amb bon joc goleja el Benicarló

text VICENT FERRER fotos GREGORIO SEGARRA

BENICARLO: Calduch, Ximo (Oscar, min. 80), Piqueres, Alfonso, Jordi (Anta, min. 80), Layo, Julve, Cornago, Panisello (Martorell, min. 85), Raúl Martínez (Carpio, min. 60) i Gustavo.

VILA-REAL: Iván, Ramón, Adrián, Juan, Abraham, Cervera, Alexis, Richi, Iván II (Da Silva, min. 80), Robert (Roldan, min. 94) i Martín (Pardo, min. 88).

ARBITRE: Silvestre Pérez, col·legi valencià, ajudat per Blasco Pastor i Fadón Arévalo. Va mostrar targetes grogues als locals Piqueres, Gustavo i Raúl Martínez; als visitants Juan, Cervera, Iván II i Martín. Va expulsar per doble amonestació Cornago del Benicarló (min. 83).

GOLS: 0-1 min. 20, Martín. 0-2 min. 37, Iván II. 0-3 min. 69, Alexis. 0-4 min. 93, Dóna Silva.

INCIDÈNCIES: Uns 200 espectadors en l'Estadi d'Atletisme.

COMENTARI: El Benicarló va sofrir diumenge de vesprada un dur correctiu davant un Vila-real que va oferir bon joc i va treure avantatge al formar un bloc homogeni. L'arrencada inicial dels locals va ser un miratge, ja que la reraguarda groga es va mostrar sòlida i amb el pas dels minuts es van fer amb el control del partit. Un diumenge més, la imatge que va oferir l'equip benicarlendo va ser negativa davant un afició que va mostrar el seu desencantament al finalitzar l'encontre. Un Benicarló en el qual va debutar el nou fitxatge Gustavo, però la seva aportació no va ser la que s'esperava ja que era l'home triat per a moure a l'equip, que si bé va sortir a jugar amb tres

davanters, no creà molt de perill davant el portal d'Iván. El Vila-real, després dels primers minuts va començar a dominar la parcel·la central, el que els va permetre assortir de balons en condicions els atacants. Una rematada de Martín va pegar al pal i va acabar en el fons de la xarxa, el que els va donar encara major tranquil·litat. Va intentar el Benicarló reaccionar entrant per les bandes, però justet si li van arribar balons a Panisello. El segon gol aconseguït per Iván II pràcticament va deixar el partit sentenciat. En la represa s'esperava una forta sortida local, però no va ser així, ja que els balons que recuperava la reraguarda es perdien amb facilitat en atac al no estar els davanters gens afortunats. El partit estava sent controlat per complet pel Vila-real, malgrat que els jugadors locals tenien més el baló en el seu poder. Una ràpida contra, guanyant Iván II un baló aeri va servir perquè Alexis marqués el tercer, el millor gol de la tarda. Va Poder escurçar el marcador Carpio, però la seva rematada es va estavellar en la creueta i minuts més tard va arribar l'expulsió de Cornago, al veure la segona groga després d'una dura entrada. L'últim gol del partit, ja en temps de prolongació, el va anotar Da Silva en altra bona jugada d'atac visitant. L'àrbitre va perllongar el partit set minuts i després del xiulit final, després de la nova derrota, deixa a l'equip benicarlendo en una delicada situació. El canvi d'entrenador no ha servit per res, només cal mirar els punts sumats.

83ª JEAN BOUIN - BARCELONA

Amb una bon nombre d'atletes el C.A BAIX MAESTRAT va complir amb la seua, ja tradicional participació en la prestigiosa Jean Bouin en la seua 83ª edició. Va ser el passat 26 de novembre, arribant aquest any als 5000 atletes inscrits en totes les categories. Del Baix Maestrat va destacar Fiorella Chiappe arribant en 2ª posició en una arribada molt igualada a l'esprint. Per categories en Cadet, Francisco Ferrer va fer el 42è i Francisco García, Infantil el 56è, David León el 17è, Javier Giner el 49è, Tatàn Vidal el 51è. En categoria Aleví fem. Cristina Beltran en el 45è lloc i Guizlan Barohu en 6ª posició i

en categoria Benjamí Fem. Laura Boix en 35è lloc i Maite Serrat el 32è. En Juvenil masc. Iñaki Giner en 34è i Ignacio Violat el 554è. En junior Javier Palau i en Promesa Fran Sastre. En Open Fernando Arnau el 299è i Sebastià Vidal el 303è, Javier Segura 392è i Gerardo Serrat el 629è. En xiques Beatriz Sorlí la 671ª

Quan es van acabar les forces, la qualitat del Cartagena es va imposar al combatiu Benicarló

text VICENT FERRER

1 BENICARLO ONA URBANA: Leandro (2), Vadillo (3), David (3), Parrel (2), Tete (2); cinc inicial; Jedson (1), Esteban (1), Crispi (1) i De Bail (1).

4 POLARIS WORLD CARTAGENA: Cristian (3), Ciço (1), Lenisio (2), Torras (2), Simi (3), cinc inicial; Fali (1), Orol (1), Sergio Rivero (3), Jordi Sánchez (1), Belo (1) i Rafael (0). ARBITRES: Herrero Ramos (0) i Rubio Fajardo (0), de Saragossa. Van mostrar targeta groga als locals Parrel, Esteban i Leandro; als visitants Sergio Rivero, Ciço i Lenisio. GOLS: 1-0 min. 19, Tete. 1-1 min. 34, Simi. 1-2 min. 36, Orol. 1-3 min. 37, Lenisio. 1-4 min. 39, Sergio Rivero.

INCIDÈNCIES: Gran ambient a l'Olímpic de Benicarló, amb uns 2.200 espectadors, amb presència seguidors de Cartagena. Al final, l'afició local va corejar el nom del rival en reconeixement a la seva qualitat.

COMENTARI: El Benicarló Onda Urbana se'n va anar al descans amb un avantatge mínim, però amb la impressió que el rival es despertaria després del descans i que es podia pagar molt car no aprofitar la llarga llista d'oportunitats de gol. I com era d'esperar, quan les forces van començar a fluïxegar, a causa del gran esforç efectuat pels benicarlandos, amb només quatre jugadors de refresc, van acabar pagant factura i la qualitat dels jugadors del Polaris World Cartagena es va deixar notar i van aconseguir pegar-li la volta al marcador. Els benicarlandos van saltar a la pista amb les instruccions molt clares, estar molt atents en defensa, tancant tots els buits i pressionar perquè els jugadors visitants no poguessin desenvolupar el seu joc. Una pressió que a punt van estar de pagar cara, perquè a falta de nou minuts, els de Cartagena ja tenien

bonus al seu favor. Per fortuna no va caure la sisena. En atac l'equip de Miki va moure bé el baló, buscant la mínima oportunitat per a disparar a gol, gaudint de clares oportunitats per a obrir el marcador i en una d'elles, igual que passà en la represa la cara Cristian rebutjà el baló, però com sempre el baló no entrava i de fet el gol va arribar després d'una jugada que en teoria no representava perill. Però el gol va pujar al marcador i els va permetre anar-se'n al descans amb un mínim premi al seu treball. Per la seva banda els de Tino Pérez van tenir tres oportunitats que va saber resoldre Leandro amb facilitat en dues ocasions, la tercera el baló va ser tret sota pals per Parrel. En la segona meitat l'equip local deixà de tenir el baló i fou el rival qui dugué el pes del partit, buscant els benicarlandos una contra que els donés un segon gol i amb ell major tranquil·litat. Jedson i David van tenir clares oportunitats, però no van aconseguir sorprendre Cristian. El partit passà per una fase de total desgast per part local, amb alguna que altra jugada molt protestada pels afeccionats, fins que va arribar el començament de la derrota. Els jugadors del Polaris World Cartagena, en vista que no trobaven molts buits van llençar des de lluny i va ser Simo qui va sorprendre Leandro des d'uns dotze metres. Un gol que va posar nerviós l'equip local, que va intentar reprendre el comandament del partit, però dos minuts més tard en una jugada al primer toc, Orol va batre de nou al meta local i gairebé sense temps i quan es jugava amb Leandro com jugador de camp, després d'una falta de Lenisio va sorprendre el porter. El temps demanat per Miki ja no aprofità per res i a punt d'entrar en l'últim minut Sergio Rivero, el millor dels visitants, marcava el quart, premiat pel públic benicarlendo amb aplaudiments. En l'últim minut De Bail, que havia jugat amb una forta genollera, es va ressentir i va haver de ser tret de la pista. Caldrà espera per comprovar l'abast de la seva lesió.

ES VAN POSAR A PROVA

La piscina de Catarroja (València) va ser el lloc triat per a disputar el passat cap de setmana, 25 i 26 de Novembre, la competició de la Lliga Autònoma de la 2a Divisió de la Comunitat Valenciana. El combinat benicarlendo compost per 20 nadadors (10 masculí-10 femení) es va alçar amb la 3r posició per equips. Cal destacar la bona imatge del Club Natació Benicarló que amb uns nadadors extremadament joves, i en tot cas els benjamins de la competició, van aconseguir imposar-se en multitud de proves, 3 primers, 14 segons i 5 tercers llocs, a més de 40 mínimes autonòmiques en les seues respectives carreres, van ser la seua targeta de visita.

RIDÍCUL DEL BENICARLÓ

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Després d'un partit com el que va jugar diumenge passat el CDB a les pistes d'atletisme, no em pot sortir més que una crònica des de la profunditat de les visceres, carregada de fel i de mala d'allò. Espero no ofendre ningú però ja en començo a estar tip de vore com perdem i no fem res per guanyar. L'immens avantatge que tinc sobre qualsevol altre mitjà de comunicació és que a mi no em llig ningú i, per tant, ningú se n'assabentarà si parlo de dropos i incompetents. Queda dit.

Aquesta és l'alineació que va presentar el Benicarló. Un per un. De porter va jugar Calduch, exjugador del poderosíssim San Jorge, fa quatre mesos va disputar la promoció d'ascens a tercera divisió, sens dubte un dels millors porters de la categoria. El lateral dret va ser Ximo, un home que ve de l'Almassora millor dels últims temps, una assegurança a la banda. De lateral esquerre va jugar Paco Piqueres, un dels millors futbolistes del San Jorge dels darrers anys, una garantia. Els centrals van ser Alfonso i Jordi; el primer va ser titular tota la passada temporada a tercera divisió amb el Benicàssim, teòricament és millor central que els que teníem, i el de la cantera és una de les nostres més fermes promeses, tant que va estar a punt de fitxar enguany mateix pel Castelló. En resum, ha quedat clar que tenim una de les millors defenses del grup primer de la primera categoria regional preferent valenciana. Insisteixo novament en l'adjectiu "millor" per si algú no se n'havia adonat encara. La mitja és tan bona o millor (torna-li) que la reraguarda. Per la part ampla del camp es van manejar aquests tres homes: Cornago, Gus i Burriel. De Cornago no cal dir res, ha jugat a segona divisió amb el Villarreal i amb el Huesca, tot un luxe per a nosaltres. Burriel ha tornat a casa després de la

seua aventura andalusa al Bailén, pot jugar bé a qualsevol lloc del camp. Gus, ja el tornem a tindre ací entre nosaltres amb la seua diadema, el seu futbol exquisit, la seua gola, el seu mal rotllo en general; un dels interiors amb més classe que s'ha vist mai per aquestes contrades. Davant vam tindre a Raül Martínez, un extrem capaç de fer-se per cames el més veloç dels defenses; a Julve, un altre ex del San Jorge de categoria contrastada, valent, lluitador, amb bon xut; i Panissello, el millor (torna-li la trompa al xic) davanter centre que hem vist des d'un tal Cristian que se'n va anar a mitjan temporada després de marcar més de vint gols.

A tots aquests que ens havien fet somiar que pujaríem de categoria, el pitjor Villarreal CF C del darrers temps els en va clavar quatre.

El porter va emular don Tancredo en els dos primers gols. Els dos laterals es van calçar unes botes amb les soles de plom que els van impedir superar els extrems forasters. Els centrals van saltar al terreny de joc sense gorra i es van enlluernar a l'hora de marcar els davanters rivals. A la mitja Gus es perdia en regats estèrils, Burriel exhibia els seus nervis discutint amb el seu company Ximo i Cornago era superat una i una altra vegada sense poder fer res més que faltes tàctiques (tantes en va fer que va acabar expulsat per doble amonestació). Davant, Raül es va passar la vesprada esperant la

bequerada a vore si li arribava alguna pilota en condicions, Julve no va passar de reclamar una i altra vegada faltes i de caure i Panissello no va tindre ni una, ni una, ocasió de rematar a porta. Si a tot això afegim els crits excessius que des de la banda va proferir Xoco, comprovem que tenim un còctel explosiu ideal per perdre sempre.

La pregunta que em faig, òbviament, és si encara no baixarem amb tant de "millor" com tenim. Anem els quarts per la cua, a només tres punts de l'avantpenúltim, el Borriol, i empatats a punts amb el Vinaròs que, amb quatre (que pose ací cascú l'adjectiu que crega convenient) i menys pressupost acabarà per passar-nos.

M'han dit, i m'ho crec, que Xoco es va desfogar l'altre dia en una emissora de ràdio (clar, de què havia de ser l'emissora sinó de ràdio, sepiot?). Va dir que hi ha jugadors que no es mereixen posar-se la samarreta del Benicarló i que aquesta setmana mateix igual en feia fora uns quants, pegava mà del juvenil i del filial i ens estalviàvem uns quants calerons per a la temporada vinent (?).

Després-demà anem a jugar a Alcalà, equip cuer de la categoria que no ha aconseguit més que dos punts fins ara però que, compte, va de perdre per només 2 a 1 contra el líder. Ens hi juguem molt. Entrava dins les previsions no guanyar el Villarreal CF C, però perdre a Alcalà...

INICI DE LLIGA, DERBI I VICTORIA

CLUB HANDBOL BENICARLÓ 24
C. BM. VINAROS 18

L'equip cadet de l'Handbol Benicarló va començar el passat dissabte la lliga, enfront tenia al BM. Vinaròs al qual va guanyar pel resultat de 18-24. No tenien els xavals un encontre fàcil davant un dels millors equips de

la categoria, però van resoldre, amb una bona defensa i pujant amb rapidesa la pilota sempre que es podia, el partit. 9 gols per cada part demostren que l'equip de Davor i Mixel està treballant be aquest aspecte, però en atac es van desapropiar molts de balons per a podersentenciar el partit en la primera part, arribant amb un 9-13 al descans.

A LA RECERCA DE LA FELICITAT

Llibres

text JOSEP MANEL SAN ABDÓN

EDUARDO PUNSET.

El viaje a la felicidad.

Barcelona. Ed. Destino. 2006

Eduard Punset és un home que va tenir un paper destacat en la Transició amb importants càrrecs tan en el govern central en l'etapa de la UCD, com en la Generalitat de Catalunya en l'època de Tarradellas. És advocat i economista, i actualment dirigeix un dels espais més interessants de la televisió, "Redes", a TVE.

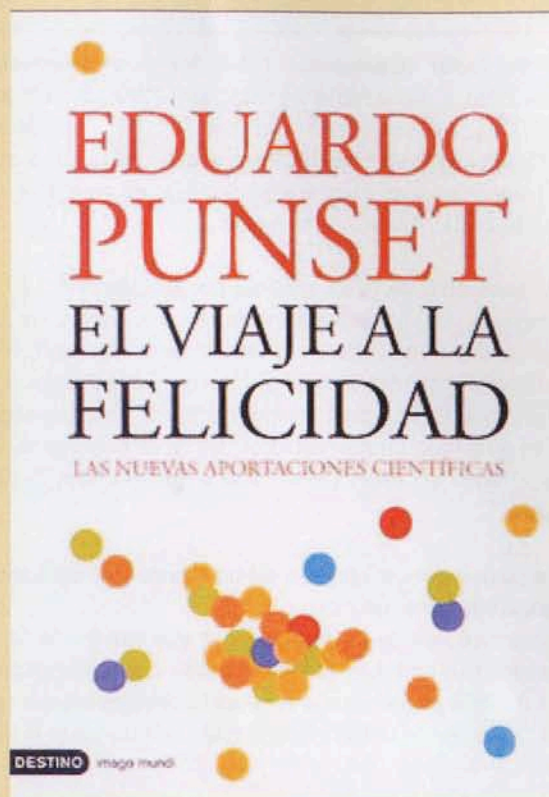
Aquest llibre amb un títol tant suggerent estableix una tesi, el ser humà fins a fa poc més d'un segle tenia com a esperança de vida trenta anys, el temps just per a aprendre a sobreviure i amb sort culminar el propòsit evolutiu de reproduir-se, no hi havia per tant futur, ni la possibilitat de plantejar-se un objectiu com el de ser feliços, això en tot cas s'aparcava per a després de la mort i era cosa dels déus. La revolució científica ha originat el canvi més important en la història de l'evolució, l'esperança de vida s'ha perllongat més de quaranta anys i el ser humà es planteja com ser feliç ací i ara.

Eduard Punset seguint els darrers estudis sobre neurologia, biologia, antropologia o psicologia, moltes vegades entrevistant els mateixos científics, ens dona algunes bases per assolir la felicitat:

En primer lloc analitza els factors reductors del benestar, i ens diu que desaprendre la major part de les coses que ens han ensenyat és més important que aprendre-les, també que han de filtrar-se escrupolosament totes les instruccions inspirades en la memòria grupal i un tercer factor seria eliminar la por, o en tot cas procurar que aquest siga un estímul positiu.

Després passa llista a la càrrega heretada en la recerca de la felicitat, per exemple les mutacions que sofrim els ser humans, algunes roïnes per a la salut que afecten el nostre benestar, o el desgast dels materials que componen el nostre organisme, l'envelliment depen de l'habilitat en evitar les mil agressions que suporten les cèl·lules diàriament i en reforçar els seus mecanismes de regeneració. L'exercici abjecte del poder polític té una incidència sobre els índex de felicitat i per últim una característica exclusiva dels homínids és que a diferència dels altres animals no necessitem enfrontar-nos a un perill real, només imaginant-lo augmentem el nostre nivell d'ansietat.

Enfront de tots aquests factors que disminueixen el nostre estat de benestar se'ns proposen una sèrie de factors que ens portaran cap al camí de la

felicitat, primer fixant altes dosis d'emoció a qualsevol projecte que emprenguem, segon, fixant-nos més en els petits detalls abans que en el conjunt de l'obra i posa com a exemple que ja hi han empreses que estan descobrint les virtuts de "l'esperit del metge de capçalera" en la relació amb els seus clients: tracte diferencial, fonamentat en el detall que els demés no veuen i integrant-lo, tercer imaginant situacions que ens produïxquen benestar, quart, el plaer, el benestar i la felicitat resideixen en el procés de recerca i no tant en l'assoliment del bé desitjat, la felicitat està amagada en la sala d'espera de la felicitat. I per últim en les relacions interpersonals i entre les quals, la més poderosa, la relació amorosa, aquest sentiment que acostuma a ser tan fort té una raó científica, es basa: *"en un instinto básico que transcurre por los conocidos circuitos neuronales del placer, con el objetivo intermedio de ayudar a centrar en una persona todos los esfuerzos de seducción que, de otra manera, podrían desperdigarse sin alcanzar el objetivo último de la perpetuación de la especie."*

El llibre està escrit de manera molt amena, ple d'exemples pràctics que fan la lectura més fàcil i contribueix a eixamplar el coneixement que tenim sobre nosaltres mateixos i a ajudar-nos a ser una mica més feliços.

Geroni Salvador: "A Benicarló i al País Valencià fa falta una esquerra honrada, eficient, treballadora i que li done a la gent de poble respostes"

text JORDI MAURA

Geroni Salvador (Benicarló, 1962) ha estat presentat recentment com a alcaldable per Esquerra Republicana a Benicarló. Des de les joventuts de la ORT en plena transició fins a la presidència d'Esquerra Republicana a la comarca ha viscut tota classe d'experiències que van de l'escaiola als bous. Ara toca fer política.

Com va anar això de presentar-se per Esquerra?

Va començar fa aproximadament un any quan es va constituir el partit a nivell local. Hi havia una gent estudiant, com son el secretari d'organització i altres i tenien molta il·lusió. Poc a poc van començar i van anar montant el partit, on jo ja estava dins des de feia molt temps. La cosa ha anat evolucionant i pensem que tenim un espai polític dins el poble i hem decidit presentar-nos.

Ara que parles d'espai polític. El de l'esquerra està molt fragmentat. Com ho veus?

Home jo penso que és un error pensar que cap formació té la veritat absoluta i cadascú té l'espai polític que li correspon. Negar que un altre pugui optar a un espai polític és equivocar-se, perquè l'espai és de tots i l'electorat decideix donar-te el que et correspon.

Encara veieu possibilitats de fer una llista unitària d'esquerres a Benicarló o la vostra presentació ho descarta?

És molt difícil, perquè a nivell local és diferent que a nivell de País Valencià. Hem tingut converses amb altres partits però no s'ha arribat a cap acord. No es pot dir que no però és molt difícil.

Perquè fa falta Esquerra Republicana a Benicarló?

A Benicarló i al País Valencià fa falta una esquerra honrada, eficient, treballadora i que li done a la gent de poble respostes que fins ara no s'han donat per part de la suposada esquerra del PSOE -que es tergiversa fins no saber si és PSOE o és PP- el Bloc juga a l'ambigüetat i Esquerra Unida no té força al Consistori. Si entrem al Consistori volem donar-li un altre aire amb propostes fresques i un altra manera d'actuar.

L'entrada en política implica que aparques els bous de moment?

De moment sí. O siga, he cregut que no era compatible i per no crear tensions o suspicàcies he dimitit de la Comissió de Festes i de Bous i per tant em dedicaré plenament al partit i espero poder entrar a l'Ajuntament.

És dur ser d'Esquerra Republicana o ja estàs curat d'espants?

Ja estic curat d'espant, pensa que fa més de trenta anys que em dedico a la política amateur. Lamentablement al País Valencià és dur ser d'Esquerra Republicana perquè desgraciadament no estem acostumats ni a ser valencians però penso que poc a poc Esquerra es va implantant pel País Valencià i ho aconseguirem.

Penses que al País Valencià es pot acabar donant un canvi?

Desgraciadament ho veig molt negre. Crec que hi haurà canvi però no se si aquesta propera legislatura. M'agradaria que sí, evidentment. El pacte Esquerra Unida-Bloc tan sols podria donar resultats. Una cosa és allò que m'agradaria i l'altra el que serà. Desgraciadament no es donarà el canvi.

Vau fer la presentació al Parador on van acudir més de 50 persones. Esteu satisfets de com es va desenvolupar l'acte?

Estem rebent bones sensacions. Tot i l'acumulació d'actes l'assistència de públic va ser correcta. Ja la setmana anterior es va fer una conferència i estem molt satisfets. Si fem cas del que la gent diu pel poble, estan contents i il·lusionats. Evidentment no tots ens votaran però estan satisfets que hi haja una força viva i saben que la gent de la candidatura som honorats i que ningú ens pot dir res. Penso que la presentació ha caigut bé.

Explica'ns quatre propostes que vos agradaria començar a aplicar des de l'Ajuntament?

Considerem primordial que la resposta municipal a les necessitats de solars per escoles siga immediata. És inconcebible com el PP ha deixat empitjorar el problema de ràtios i la qualitat de l'ensenyament. Altres propostes passarien per desbloquejar la depuradora que hauria d'estar feta des de fa molts anys, els accessos de Benicarló o un centre de salut amb més metges. Ara volen ampliar el centre de salut però no duren més metges i pensem que és un error. L'ajuntament ha de negociar aquests aspectes amb la Conselleria, perquè dona pena. Jo ara que estic de baixa i vaig a l'ambulatori veig que és tercermunista.

Per cert, què et va passar a la cama?

Tenia un esquinç a la cama i una vaca em va tornar a agarrar sobre l'esquinç i no m'acaba de curar.

Imagino que una persona que es posa davant de bous i vaques no tindrà por dels polítics?

No és temor. Cal respecte i educació. No li tinc temor a ningú i espero que a mi no em tinga temor ningú. És una qüestió de respecte i espero que la campanya siga neta.